Ne reamintim că în lecția trecută am povestit despre structura de decizie compusă din instrucțiuni de tipul *if - else*.

Pentru a înțelege mai profund semnificația acesteia, analizăm următorul scenariu real:

Acționarea unui întrerupător

"Programul" ar trebui să poată **decide** dacă aprinde sau stinge becul. Cum ar putea să facă asta?

- pentru început acesta ar trebui să cunoască starea becului.
- becul se poate afla în două stadii:

APRINS STINS

observăm că cele două stadii se potrivesc tipului de date
 bool al limbajului c++

TRUE FALSE

- astfel, putem reține valoarea becului într-o variabilă de tipul **bool** pe care să o numim sugestiv **becul este aprins**
- această variabilă va avea valoarea TRUE dacă becul este APRINS și FALSE dacă becul este STINS
- în acest fel, pentru a aprinde becul, variabila

 becul_este_aprins va trebui setată la TRUE, respectiv pentru
 a îl stinge variabila va fi setată la FALSE
- așadar, presupunem că la orice acționare a întrerupătorului, becul ar trebui să se aprindă sau să se stingă, conform următorului fragment de cod c++

- putem implementa o aplicație completă care simulează o astfel de situație, starea inițială a becului putând fi citită de la tastatură
- variabilele **bool** se pot citi de la tastatură cu valorile O(zero) pentru FALSE și 1 pentru TRUE

- în final, pentru a nu afișa 0 sau 1, putem să mai construim un *if statement* pentru a afișa în cuvinte dacă becul este aprins sau nu.

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
    //declarăm o variabilă care indică starea becului
    bool becul este aprins;
    //citim starea inițială a becului de la tastatură
    cout<< "Cum este becul? stins:0 aprins:1 >>";
    cin>>becul_este_aprins;
    //stingem sau aprindem becul în funcție de starea acestuia inițială
    if(becul este aprins == true) {
        becul este aprins = false;
    }else{
       becul este aprins = true;
    }
    //afișăm dacă becul s-a aprins sau s-a stins la acționarea întrerupătorului
    if(becul este aprins == true) {
        cout<<"Becul s-a aprins"<<endl;</pre>
    }else{
        cout<<"Becul s-a stins"<<endl;</pre>
    return 0;
}
```

- rezultatele așteptate sunt:

Date de intrare	Date de ieșire	Valoarea finală a variabilei
1	Becul s-a stins	0
0	Becul s-a aprins	1

- observăm că primul if statement afectează variabila în felul următor

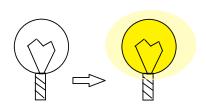
variabila inițial	variabila după if	
true	false	
false	true	

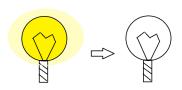
- cu alte cuvinte, variabila primește valoarea inversă valorii inițiale
- această inversare a valorii se cheamă **negare**(nu) și se obține folosind operatorul ! (not) astfel încât

```
!true == false
!false == true
```

- acest operator l-am mai întâlnit când am scris != (diferit)
 și semnifică nu este egal
- folosind acest operator, putem modifica codul pentru a renunța la if statement

Cod inițial	Echivalent
<pre>if (becul_este_aprins == true) { becul_este_aprins = false; } else{</pre>	<pre>becul_este_aprins = !becul_este_aprins;</pre>
<pre>becul_este_aprins = true; }</pre>	

- la fel ca și operatorul ! mai există și alți operatori folosiți pentru valorile **booleene**
- 1. Operatorul !v (not) (nu)
 - efectul acestuia este negarea valorii

v	!v
true	false
false	true

- 2. Operatorul a && b (and) (si)
 - operatorul se aplică asupra a două valori de tipul bool
 - devine TRUE doar dacă **ambele** valori sunt TRUE

a	b	a && b
true	true	true
true	false	false
false	true	false
false	false	false

- 3. Operatorul $a \mid \mid b$ (or) (sau)
 - operatorul se aplică asupra a două valori de tipul bool
 - devine TRUE dacă cel puțin una din valori este TRUE

a	b	a b
true	true	true
true	false	true
false	true	true
false	false	false

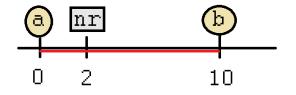
Aplicații

1. Să se verifice dacă un număr \mathbf{nr} este cuprins între numerele \mathbf{a} și \mathbf{b} ; (cu \mathbf{a} < \mathbf{b})

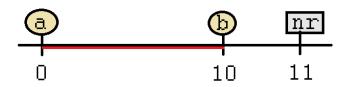
```
Exemplu: nr=2, a=0, b=10 \Rightarrow DA
Exemplu: nr=11, a=0, b=10 \Rightarrow NU
```

 pentru asta trebuie să verificăm dacă nr > a și nr < b

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
    int nr;
    int a;
    int b;
    cout<<"nr>>>";
    cin>>nr;
    cout << "a>>>";
    cin>>a;
    cout << "b>>";
    cin>>b;
    if(nr > a && nr < b) {</pre>
         cout<<"DA"<<endl;</pre>
    }else{
         cout<<"NU"<<endl;</pre>
    return 0;
```


este cuprins

nu este cuprins

2. Să se verifice dacă un număr nr NU este cuprins între
numerele a și b; (cu a < b)
Exemplu: nr=2, a=0, b=10 => NU
Exemplu: nr=11, a=0, b=10 => DA

- pentru asta trebuie să verificăm dacă nr <= a **sau** nr >= b

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
    int nr;
    int a;
    int b;
    cout<<"nr>>>";
    cin>>nr;
    cout << "a>>>";
    cin>>a;
    cout << "b>>";
    cin>>b;
    if(nr <= a || nr >= b) {
        cout<<"DA"<<endl;</pre>
    }else{
        cout<<"NU"<<endl;
    return 0;
```

- alternativ se poate verifica dacă numărul este cuprins între a și b, urmând negarea rezultatului (deoarece cele două cazuri se exclud reciproc: fie numărul este cuprins, fie nu)

```
if(!(n > a && nr < b)) {
    cout << "DA" < < endl;
} else {
    cout << "NU" < < endl;
}</pre>
```

 o variantă asemănătoare este doar schimbarea a ceea ce se afisează în consolă

```
if(n > a && nr < b) {
    cout << "NU" << endl;
}else {
    cout << "DA" << endl;
}</pre>
```